DOI 10.37491/UNZ.112.11
УДК 378: 340 (477) (092)

Леонід МІСІНКЕВИЧ[1]

РАДОМИР КОНДРАТЬЄВ: ЖИТТЄВИЙ ШЛЯХ, НАУКОВА ТА ПЕДАГОГІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Досліджено життєвий шлях, становлення особистості та основні етапи громадсько-політичної, наукової й науково-педагогічної діяльності доктора юридичних наук, професора Радомира Івановича Кондратьєва. Приділено увагу аналізу історичних, соціально-політичних і суспільних чинників, що вплинули на формування його світогляду, професійних переконань і наукових пріоритетів. Відстежено вплив драматичних подій Другої світової війни, зокрема особисто пережитих випробувань у роки нацистської окупації, на формування громадянської позиції майбутнього вченого. Розкрито обставини проходження ним військової служби після визволення Києва, визначено її значення для подальшого професійного та особистісного становлення. Досліджено етап навчання у Львівському державному університеті, проаналізовано особливості трудової діяльності в органах прокуратури, а також підготовки в аспірантурі Ленінградського державного університету, що стала підґрунтям для формування його як ученого-правознавця. Охарактеризовано перші наукові здобутки професора Р. І. Кондратьєва, визначено основні напрями його дослідницької діяльності та внесок у розвиток юридичної науки. Приділено увагу аналізу науково-педагогічної діяльності вченого, еволюції його наукових інтересів та результатам досліджень у галузі теорії держави і права. Окремо оцінено наукове значення його праць, присвячених проблемам децентралізованого правового регулювання як одного з виявів демократизації нормотворчої діяльності, розширення компетенції

[1] доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри теорії та історії держави і права, Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, *misinkevychll@ukr.net*, https://orcid.org/0000-0002-6340-3929.

© Місінкевич Л., 2026
Ліцензія Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

ISSN 2078-9165 Університетські наукові записки, 2026, №4 (112), С.185-194. unz.univer.km.ua

та прав трудових колективів, а також удосконалення механізмів правового регулювання суспільних відносин. Висвітлено багатогранну педагогічну діяльність у Львівському державному університеті імені Івана Франка, вагомий внесок Радомира Івановича у становлення та розвиток Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова, у підготовку висококваліфікованих юридичних кадрів і формування наукових шкіл. Розкрито його активну участь у законопроєктній діяльності, що засвідчує поєднання ґрунтовної теоретичної підготовки з практичною правотворчою діяльністю в розвиток української юридичної науки й удосконалення національного законодавства.

Ключові слова: Р. І. Кондратьєв, прокурорська діяльність, науково-педагогічна робота, трудові відносини, наукова школа.

unz.univer.km.ua ISSN 2078-9165 Університетські наукові записки, 2026, № 4 (112), С. 185-194

14 серпня 2026 р. виповнилося б **100 років** від дня народження видатного українського правознавця, доктора юридичних наук, професора, заслуженого юриста України **Радомира Івановича Кондратьєва**. Його постать посідає визначне місце в історії розвитку української юридичної науки та правничої освіти. Наукова спадщина вченого набула широкого визнання не лише в Україні, а й за її межами. Його фундаментальні праці, багаторічна педагогічна діяльність і вагомий внесок в організацію наукових досліджень отримали високу оцінку як української, так і міжнародної наукової спільноти. Як авторитетний дослідник, талановитий організатор науки, досвідчений педагог і мислитель, Радомир Іванович Кондратьєв упродовж усього життя присвятив свою діяльність утвердженню принципів права, розвитку юридичної науки та підготовці висококваліфікованих фахівців у галузі юриспруденції.

Майбутній учений народився 14 серпня 1926 р. у місті Ізяславі Хмельницької області в родині педагогів, для яких освітня діяльність і виховання молодого покоління становили головну життєву місію. Його батько, Іван Степанович Кондратьєв, був знаним педагогом, який завдяки високому професіоналізму, організаторським здібностям і відданості своїй справі очолював спочатку Плужнянську, а згодом Бутовецьку школу Грицівського району Хмельницької області. Мати, Неоніла Інокентіївна Кондратьєва, працювала вчителькою російської мови та літератури, успішно поєднуючи педагогічну діяльність із виконанням сімейних обов'язків і вихованням учнів.

Професійна діяльність батьків була безпосередньо пов'язана з потребами освітньої галузі, що зумовлювало їхні неодноразові переїзди та роботу в різних навчальних закладах України. Вони присвячували свою працю тим освітнім закладам, де найбільше потребували їхнього педагогічного досвіду, професійних знань і організаторських здібностей. Саме в такому інтелігентному середовищі, заснованому на повазі до освітянської спільноти, сумлінній праці та високих моральних цінностях, відбувалося становлення особистості майбутнього вченого. Із ранніх літ Радомир Іванович виховувався в атмосфері любові, турботи та взаємоповаги, водночас засвоюючи

принципи дисципліни, відповідальності й організованості. Закладені батьками моральні засади та життєві цінності стали невід'ємною складовою його характеру й суттєво вплинули на формування особистості, професійного світогляду та подальшого життєвого шляху вченого й педагога [1, с. 3].

Дитинство та юність Радомира Івановича Кондратьєва припали на один із найскладніших періодів в історії України, позначений процесами колективізації, масштабними соціально-економічними трансформаціями та реалізацією перших п'ятирічних планів. Цей етап характеризувався глибокими змінами в усіх сферах суспільного життя, що супроводжувалися докорінною перебудовою традиційного укладу та суттєво впливали на долі мільйонів людей. Саме в таких історичних умовах формувалися світоглядні засади, моральні цінності та особистісні риси майбутнього вченого.

Визначальний вплив на його становлення як особистості справили події Другої світової війни. Звістку про її початок він зустрів у селі Паришів Чорнобильського району Київської області, де на той час проживала його родина. Воєнні дії докорінно змінили звичний перебіг життя, а сім'я Кондратьєвих, як і тисячі інших українських родин, опинилася в умовах нацистської окупації, що супроводжувалася значними людськими втратами, насильством і руйнуванням усталеного способу життя.

У роки війни Радомир Іванович став безпосереднім свідком трагічних подій, пов'язаних із нацистською окупацією українських територій. Він спостерігав наслідки бойових дій, репресивної політики окупаційної влади, страждання цивільного населення та численні людські втрати. Повсякденне життя проходило в умовах постійної небезпеки, невизначеності та необхідності пристосування до воєнної реальності. Пережиті випробування істотно вплинули на формування його характеру, сприяючи розвитку витримки, наполегливості та відповідальності.

Досвід воєнних років став важливим чинником становлення громадянської позиції Радомира Івановича. Пережиті події сприяли усвідомленню цінності людського життя, значення законності та суспільної справедливості. Ці моральні орієнтири згодом знайшли відображення в його професійній діяльності та науковій роботі, визначивши основні засади його життєвого і фахового шляху.

У березні 1944 року вісімнадцятирічний Радомир Кондратьєв був призваний до лав Червоної армії. Як і тисячі його ровесників, він розпочав військову службу в період завершального етапу Другої світової війни, коли фронт потребував постійного поповнення особового складу. Новобранців направили до визволеного Києва, де в умовах ще не подоланих наслідків нацистської окупації розпочалася їхня військова підготовка.

Напередодні відправлення на фронт у військовому підрозділі було зафіксовано випадки захворювання на тиф, у зв'язку з чим командування запровадило карантин. З метою запобігання поширенню інфекції відправлення новобранців було тимчасово відкладено, а особовому складу дозволили повернутися додому до завершення санітарно-протиепідемічних заходів.

Після завершення карантину Радомира Івановича направили до 14-го окремого навчального мотоциклетного полку, дислокованого в Бердичеві,

ISSN 2078-9165 Університетські наукові записки, 2026, №4 (112), С.185-194. unz.univer.km.ua

де здійснювалася підготовка особового складу для мобільних розвідувальних підрозділів. Навчання передбачало інтенсивну військову, фізичну та спеціальну підготовку й вимагало високого рівня дисципліни, витривалості та оперативності у прийнятті рішень.

За результатами тримісячного навчання Радомир Кондратьєв продемонстрував високі показники в бойовій та політичній підготовці й був визнаний одним із найкращих курсантів полку. З огляду на його успіхи, командування залишило його в навчальному підрозділі на посаді помічника командира взводу.

Після призначення на посаду помічника командира взводу Радомир Кондратьєв брав участь у підготовці нових розвідувальних екіпажів, які після завершення навчання направлялися на фронт. Постійне усвідомлення високої відповідальності за підготовку військовослужбовців та трагічних наслідків війни сприяло формуванню його дисциплінованості, відповідальності й поваги до людського життя. Саме в цей період закладалися моральні принципи, що згодом визначили його професійну діяльність як правника і науковця [1, с. 4].

Попри завершення бойових дій у Європі навесні 1945 року, військова служба Радомира Івановича тривала ще кілька років. Він проходив службу спочатку в навчальному мотоциклетному, а згодом — в окремому навчальному танковому полку. Лише після демобілізації отримав можливість реалізувати свій намір здобути вищу освіту.

Важливою складовою біографії Радомира Івановича Кондратьєва є його військова служба в роки Другої світової війни. За сумлінне виконання військового обов'язку він був відзначений державними нагородами, зокрема медалями «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.», «40 років Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.», «50 років Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.», медаллю Жукова та медаллю «Захиснику Вітчизни».

Вибір юридичного фаху значною мірою був зумовлений життєвим досвідом воєнних років, який сформував у нього глибоке розуміння цінності людського життя, законності та суспільної відповідальності. З цією метою він вступив на юридичний факультет Львівського державного університету, де здобув ґрунтовну професійну підготовку. У 1956 році Радомир Іванович успішно закінчив навчання, заклавши міцне підґрунтя для подальшої наукової та професійної діяльності.

Свій трудовий шлях молодий юрист розпочав в органах прокуратури Тернопільської області. Тут він пройшов важливий етап практичної правозастосовної діяльності, працюючи на різних посадах — від помічника прокурора міста Тернополя та помічника прокурора Скалатської міжрайонної прокуратури до прокурора Лановецького, а згодом — і Теребовлянського району. Робота в прокуратурі дала йому безцінний досвід безпосереднього захисту законності та прав громадян, дозволила глибоко пізнати проблеми правозастосування і зрозуміти справжню роль права в суспільному житті.

Однак практична діяльність не обмежувала його професійних прагнень. Радомир Іванович дедалі більше цікавився науковими аспектами юриспруденції, прагнув осмислити складні правові явища не лише як

unz.univer.km.ua ISSN 2078-9165 Університетські наукові записки, 2026, № 4 (112), С. 185-194

практик, а й як дослідник. Саме тому в 1962 році він вступив до аспірантури юридичного факультету Ленінградського державного університету — одного з найавторитетніших центрів правничої науки того часу.

Період навчання в аспірантурі став вирішальним етапом формування його як ученого. Йому пощастило працювати під керівництвом і за наукової підтримки відомих правознавців — професорів Олександра Іоффе, Олександра Корольова, Олексія Пашкова та Юрія Толстого. Саме в цьому інтелектуальному середовищі остаточно сформувалися його наукові інтереси, дослідницький стиль та прагнення до глибокого осмислення правових процесів.

Результати наполегливої праці не забарилися. Уже в 1964 році Радомир Іванович успішно захистив кандидатську дисертацію на тему «Колгоспно-правовий спосіб захисту майна сільськогосподарських артілей». Ця робота стала його вагомим внеском у розвиток юридичної науки та засвідчила появу нового перспективного дослідника в галузі права [2, с. 33].

Із 1965 року професійна діяльність Радомира Івановича Кондратьєва була пов'язана зі Львівським державним університетом імені Івана Франка, де він працював упродовж наступних десятиліть як науковець і викладач. Саме в цей період повною мірою сформувався його науковий і педагогічний потенціал.

Вагомим етапом його діяльності стали 1974–1991 роки, коли він очолював кафедру цивільного, а згодом трудового, земельного та аграрного права. Під його керівництвом кафедра здійснювала активну науково-дослідну та навчально-методичну роботу, забезпечуючи підготовку висококваліфікованих юристів.

Основним напрямом наукових досліджень ученого були проблеми правового регулювання трудових відносин, насамперед співвідношення централізованого та локального регулювання праці. Значну увагу він приділяв обґрунтуванню оптимального поєднання державних гарантій із розширенням можливостей локального нормотворення, що знайшло відображення в його наукових працях і сприяло розвитку науки трудового права [3, с. 95].

Важливе значення для розвитку науки мали його монографічні дослідження. У праці «Локальні норми трудового права і матеріальне стимулювання» (1973) досліджено правові засади матеріального стимулювання працівників, а монографія «Локальне правове регулювання трудових відносин у СРСР» (1979) узагальнила результати багаторічних досліджень ученого у сфері локального правового регулювання трудових відносин.

Закономірним підсумком багаторічної наукової, педагогічної та практичної діяльності став успішний захист у 1979 році докторської дисертації «Локально-правове регулювання трудових відносин» у спеціалізованій вченій раді Інституту держави і права Академії наук СРСР [4, с. 3].

У дисертаційному дослідженні Радомир Іванович обґрунтував необхідність удосконалення механізму правового регулювання праці шляхом розширення сфери локальної нормотворчості та оптимізації співвідношення централізованого і децентралізованого регулювання. Учений наголошував на доцільності розширення повноважень підприємств, установ і організацій у прийнятті локальних нормативних актів, розглядаючи такий

ISSN 2078-9165 Університетські наукові записки, 2026, №4 (112), С.185-194. unz.univer.km.ua

підхід як важливу передумову підвищення ефективності правового регулювання, урахування особливостей трудових колективів і розвитку демократичних засад у сфері праці. Багато із запропонованих ним наукових положень зберегли актуальність і в подальшому розвитку трудового права.

Високий рівень наукових досягнень Радомира Івановича Кондратьєва був відзначений присудженням у 1980 році наукового ступеня доктора юридичних наук, а в 1981 році — присвоєнням вченого звання професора. Ці здобутки засвідчили його вагоме місце серед провідних фахівців у галузі трудового права.

У 1996 році Радомир Іванович розпочав роботу в Хмельницькому інституті управління та права, де очолив кафедру теорії та історії держави і права. Використовуючи багаторічний науково-педагогічний досвід, він сформував колектив кафедри та сприяв розвитку її навчальної і науково-дослідної діяльності.

Важливим етапом професійної діяльності професора Радомира Івановича Кондратьєва стала його участь у становленні та розвитку наукового потенціалу Хмельницького інституту регіонального управління та права, а з 2004 року — Хмельницького університету управління та права. Упродовж 1996–2010 років він обіймав посади проректора з наукової роботи та першого проректора, здійснюючи організацію й координацію науково-дослідної діяльності університету.

У цей період навчальний заклад посилив свої позиції як науково-освітній центр, розширивши напрями наукових досліджень і підготовки науково-педагогічних кадрів у галузях права та державного управління.

Розвиток наукової діяльності університету супроводжувався розширенням тематики досліджень, формуванням наукових шкіл і зміцненням його позицій як науково-освітнього центру.

У 2001 році було створено науково-дослідний сектор, який згодом реорганізовано в науково-дослідну частину. Це сприяло вдосконаленню системи організації та координації наукових досліджень, розширенню їхньої тематики й активізації роботи кафедр і студентських наукових гуртків.

Важливим напрямом діяльності Радомира Івановича стало забезпечення високих стандартів у діяльності наукового фахового видання «Вісник Хмельницького інституту регіонального управління та права» (нині «Університетські наукові записки»), заснованого в 2002 році. Як голова редакційної колегії, він забезпечував дотримання академічних стандартів, що сприяло утвердженню високого наукового рівня видання. Згодом журнал було включено до переліку фахових наукових видань України, у яких публікувалися результати дисертаційних досліджень із юридичних та економічних наук і наук з державного управління.

Часопис став платформою для публікації праць як українських, так і зарубіжних учених, зокрема з Польщі, Сербії, Казахстану, Азербайджану, Таджикистану та інших держав. Це сприяло розвитку міжнародної наукової співпраці та підвищенню авторитету університету в академічному середовищі [7, с. 14].

unz.univer.km.ua ISSN 2078-9165 Університетські наукові записки, 2026, № 4 (112), С. 185-194

Започатковані в університеті наукові заходи поступово набули всеукраїнського, а згодом і міжнародного значення. До участі в них долучалися науковці, викладачі, аспіранти та студенти з різних регіонів України, а також представники зарубіжних закладів вищої освіти і наукових установ. Це сприяло розвитку наукового співробітництва, професійного обміну та інтеграції університету в міжнародний науковий простір.

Організаційна та науково-педагогічна діяльність Радомира Івановича Кондратьєва також відіграла важливу роль у розвитку наукової інфраструктури Хмельницького університету управління та права, становленні його наукових традицій і підготовці науково-педагогічних кадрів. Поряд із науковою, адміністративною та організаційною роботою він приділяв значну увагу роботі зі студентами, аспірантами й молодими викладачами, розглядаючи педагогічну діяльність як невід'ємну складову розвитку юридичної науки.

У роботі з аспірантами та молодими викладачами він заохочував самостійність наукового мислення, розвиток навичок аргументованої дискусії та критичного аналізу правових проблем. Такий підхід сприяв формуванню нового покоління дослідників і став однією з характерних рис його науково-педагогічної діяльності [5, с. 8].

Професор Кондратьєв передавав учням не лише ґрунтовні знання, а й методологічні засади наукового дослідження, заохочуючи їх до самостійного наукового пошуку та критичного осмислення правових проблем. Під його керівництвом було підготовлено шість кандидатів юридичних наук, чиї дисертаційні дослідження були присвячені актуальним питанням трудового права та суміжних галузей. Серед його учнів — Пилип Пилипенко, Нінель Болотіна, Володимир Бурак, Алла Андрушко, Оксана Ситницька та Надія Чудик-Білоусова.

Вихованці професора Кондратьєва продовжили розвиток його наукових підходів, досліджуючи проблеми правового регулювання трудових відносин, єдності і диференціації правового регулювання відносин у сфері праці, трудових правовідносин на державній службі, а також гарантій права на працю та права на відпочинок за трудовим законодавством.

Одним із пріоритетних напрямів його роботи було створення умов для розвитку наукової діяльності науково-педагогічних працівників, аспірантів, докторантів і студентів. За його ініціативи в університеті започатковано проведення щорічних звітних наукових конференцій професорсько-викладацького складу, докторантів та аспірантів, які стали важливим майданчиком для представлення результатів досліджень, наукової дискусії та професійної комунікації.

Важливим напрямом розвитку університетської науки стало започаткування у жовтні 2001 року Всеукраїнських юридичних читань студентів та аспірантів. Захід став платформою для наукової комунікації молодих дослідників, обговорення актуальних проблем юридичної науки та розвитку міжуніверситетського наукового співробітництва [6, с. 21].

Започатковані в університеті наукові заходи згодом набули всеукраїнського, а пізніше й міжнародного масштабу. У них брали участь науковці, викладачі, аспіранти та студенти з різних регіонів України, а також

ISSN 2078-9165 Університетські наукові записки, 2026, №4 (112), С.185-194. unz.univer.km.ua

представники зарубіжних наукових установ. Це сприяло розвитку наукового співробітництва, професійної комунікації та інтеграції української юридичної науки в міжнародний академічний простір.

Значну увагу Радомир Іванович приділяв удосконаленню методики викладання юридичних дисциплін. За спогадами колег, він послідовно дотримувався принципу доступності навчального матеріалу, вважаючи, що складні правові явища мають викладатися чітко, логічно й зрозуміло для студентів. Такий підхід сприяв підвищенню якості юридичної освіти та став характерною рисою його науково-педагогічної діяльності.

Поряд із організаційною діяльністю професор Радомир Іванович Кондратьєв продовжував активну науково-педагогічну роботу. Значну увагу він приділяв формуванню світоглядних засад майбутніх правників. Одним із перших в університеті він започаткував викладання навчальної дисципліни «Філософія права», розробив авторський курс і підготував навчальний посібник для здобувачів магістерського рівня, присвячений філософському осмисленню природи права, його ціннісних засад і ролі в суспільстві.

Важливим напрямом його діяльності був розвиток наукового середовища університету. За його ініціативи регулярно проводилися наукові конференції, методологічні семінари та круглі столи, які сприяли професійній комунікації, обміну науковими ідеями та розвитку міждисциплінарних досліджень.

Окрему увагу Радомир Іванович приділяв історико-правовим дослідженням. У межах проєкту «Уроки української державності» було започатковано щорічні круглі столи, присвячені проблемам державотворення доби Української революції 1917–1921 років. Їхньою метою було наукове осмислення історичного досвіду українського державотворення та його значення для сучасних державно-правових процесів.

У своїй науково-педагогічній діяльності професор Кондратьєв послідовно наголошував на взаємозв'язку права, моралі та професійної етики. Він розглядав правдивість як одну з основних моральних цінностей і підкреслював, що юридична освіта має забезпечувати не лише фахову підготовку, а й формування високих етичних стандартів майбутніх правників.

15 серпня 2018 р. Радомир Іванович Кондратьєв пішов із життя. Його науково-педагогічна спадщина знайшла продовження у працях, підготовлених ним наукових кадрах, сформованій науковій школі та започаткованих наукових традиціях.

Пам'ять про вченого зберігається в діяльності Хмельницького університету управління та права, розвитку започаткованих за його участю наукових проєктів і конференцій. Свідченням цього стало проведення Міжнародної науково-практичної конференції «Двадцяті осінні юридичні читання «Права людини в сучасному світі: проблеми теорії та практики», присвяченої 95-му ювілею від дня його народження, яка засвідчила вагомий внесок ученого у розвиток юридичної науки та освіти, а також запланована у вересні цього року конференція на вшанування століття професора Кондратьєва.

Життєвий і професійний шлях Радомира Івановича Кондратьєва є прикладом поєднання наукової, педагогічної, організаційної та громадської діяльності. Його наукова спадщина, внесок у розвиток трудового права,

unz.univer.km.ua ISSN 2078-9165 Університетські наукові записки, 2026, № 4 (112), С. 185-194

юридичної освіти та підготовку наукових кадрів посідають важливе місце в історії української правничої науки.

Список використаних джерел

1. Омельчук О. М. Один із синів Подільської землі. Кондратьєв Р. І. *Вибрані наукові праці*. Хмельницький : Хмельницький університет управління та права, 2011. С. 3–6.
2. Кондратьєв Радомир Іванович. *Юридичне Поділля*. Хмельницький : Видавництво Хмельницького університету управління та права, 2007. С. 33–36.
3. Кондратьєв Радомир Іванович. *Провідні вчені Західного регіону України (Економіка та право)* / відп. ред. М. І. Долішній. Львів, 2003. С. 95.
4. Патріарх юриспруденції Радомир Кондратьєв. *Проскурів*. 2011. 06 жовтня. С. 3.
5. Тополь Ю. О. Радомир Іванович Кондратьєв — вчений, педагог і непересічна людина. *Актуальні проблеми юридичної науки* : зб. тез Міжн. наук.-практ. конф. «Двадцяті осінні юридичні читання «Права людини в сучасному світі: проблеми теорії та практики» (м. Хмельницький, 01–02 жовтня 2021 р.). Хмельницький : Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2021. С. 8–9.
6. Сторінки історії Хмельницького університету управління та права. Хмельницький : Поліграфіст–2, 2012. 272 с.
7. Хмельницький університет управління та права (1992–2017) : наукові здобутки. Хмельницький : Хмельницький університет управління та права. 2017. 289 с. іл.

Leonid MISINKEVYCH
(Leonid Yuzkov Khmelnytskyi University of Management and Law)

Radomyr Kondratiev: Life Path, Scholarly and Pedagogical Activities

This article examines the life path, personal development, and the principal stages of the public, political, scholarly, and academic career of Professor Radomyr I. Kondratiev, Doctor of Laws. Particular attention is devoted to the analysis of the historical, socio-political, and social factors that shaped his worldview, professional convictions, and scholarly priorities. The study traces the impact of the dramatic events of the Second World War, particularly the personal hardships he endured during the Nazi occupation, on the formation of his civic position. It also elucidates the circumstances of his military service following the liberation of Kyiv and assesses its significance for his subsequent professional and personal development. The article investigates his studies at Lviv State University, analyses the specific features of his work in the prosecutor's office, and examines his postgraduate training at Leningrad State University, which laid the foundation for his development as a legal scholar. It characterises Professor R. I. Kondratiev's early academic achievements, identifies the principal directions of his research, and evaluates his contribution to the advancement of legal scholarship. Special attention is paid to the analysis of his scholarly and pedagogical activities, the evolution of his academic interests, and the outcomes of his research in the field of the theory of state and law. Particular emphasis is placed on the scholarly significance of his works devoted to the problems of decentralised legal regulation as one of the manifestations of the democratisation of lawmaking, the expansion of the competence and rights of labour collectives, and the improvement of the mechanisms of legal regulation of social relations. The article also highlights his multifaceted teaching career at Ivan Franko Lviv State University, his substantial

ISSN 2078-9165 Університетські наукові записки, 2026, № 4 (112), С.185-194. unz.univer.km.ua

contribution to the establishment and development of Khmelnytskyi University of Management and Law, the education and training of highly qualified legal professionals, and the formation of academic schools. It further reveals his active participation in legislative drafting, demonstrating the successful integration of profound theoretical expertise with practical lawmaking aimed at advancing Ukrainian legal scholarship and improving national legislation.

***Keywords**: R. I. Kondratiev, prosecutorial activity, scholarly and pedagogical activity, labour relations, academic school.*

unz.univer.km.ua ISSN 2078-9165 Університетські наукові записки, 2026, № 4 (112), С. 185-194